

Salvați de vreme

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Simt aripile moi sub promoroacă,
Dar pașii calcă ferm pe trotuar,
E toamna asta dură, nu se joacă
Când rupe file reci din calendar.

Aștept desculț un semn și-i mângâi fața
Destinului că poate s-o-ndura
Să tipărească cu absint prefața
Și să te-aducă-n visul meu cândva.

Salvați de vreme și de timpul care
Nu ține cont de niciun ritual
Să-ți desenez corăbii pe picioare
Și fluturași pe trupul senzual.

- Mă-ncumet să zâmbesc deși paloarea
Obrajilor trădează cât de mult
Aș vrea, în zori, să-mi fii cuminecarea,
Că noi, iubite,-avem același cult

Al dragostei. E-o vreme inutilă
Ce se conjugă cu sau fără rost,
Penuria de flori și clorofilă
E-un fapt divers. Ascunși în adăpost

Vom trece de portalul întrebării
Și doar retoric vom privi 'napoi
Spre veri ce-au fost, când goi la țărmul mării
Am invocat furtuni ce trec prin noi.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif